

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/238/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717211657
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5717211657.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanému: R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Q. XXXX/XX, o zaplatenie 1.691,84 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6Csp/204/2017-75 zo dňa 9. mája 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** :

- v časti o určení lehoty splatnosti, t.j. o povinnosti žalovaného plniť v mesačných splátkach vo výške 30 eur, splatných vždy k 25.dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia,
- vo výroku o trovách prvoinštančného konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o uložení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.744,65 eur spolu s úrokom vo výške 11,50% ročne zo sumy 1.691,84 eur od 22.9.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.691,84 eur od 22.9.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50,86 eur od 22.9.2017 do zaplatenia (mimo lehoty splatnosti).

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Aplikujúc § 282, § 284 a § 285 CSP (všetky citované v napadnutom rozsudku) rozhodol okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku. Svoj postup odôvodnil skutočnosťami, že žalovaný uznal nárok žalobcu v celom rozsahu a žalobca navrhol rozhodnúť vo veci takýmto procesným postupom, pre ktorý boli splnené všetky zákonné podmienky.

2. Napadnutým rozsudkom preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.744,65 eur spolu so špecifikovaným príslušenstvom, a to (§ 232 ods. 4 CSP) v mesačných splátkach po 30 eur pod hrozbou straty výhody splátok pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky. S prihliadnutím na výšku dlhu a žalovaným prezentované majetkové a príjmové pomery súd prvej inštancie povolil žalovanému splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur, s ktorou sumou žalovaný súhlasil, a ktorá je v obdobnej výške ako výška splátky úveru, z titulu ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok v predmetnom spore.

3. Nakoľko žalobca bol v konaní úspešný, okresný súd mu s poukazom na § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o možnosti platiť dlh v pravidelných mesačných splátkach, podal odvolanie žalobca a domáhal sa zmeny v podobe uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Primárne poukázal na nesprávne označenie, že ide o rozsudok pre zmeškanie, pričom/hoci ide o rozsudok pre uznanie. Zároveň zdôraznil, že odvolanie nie je prípustné len v časti uznanej žalovaným, zatiaľ čo v časti rozhodovania o trovách konania a povolení splácať dlh v splátkach je odvolanie prípustné, v ktorej spojitosti poukázal na viacero rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

5. Následne odvolateľ vytýkal okresnému súdu, že rozhodnutie o povolených splátkach vôbec neodôvodnil. Rozhodnutie je teda v tejto časti nepreskúmateľné, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu. Okrem toho, priznaním splátok vo výške 30 eur došlo k výraznému znevýhodneniu jednej zo strán, nakoľko súd umožnil žalovanému možnosť splácať úver v takmer totožnej výške, ako mal žalovaný podľa zmluvy. Namiesto určitej sankcie za to, že si žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti, bol teda žalovaný touto formou za porušenie zmluvy „odmenený“. Takéto rozhodnutie súdu by bolo motiváciou pre klientov banky, aby porušovali zmluvné povinnosti. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, však nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou v CSP. Žalobca uzavrel, že s ohľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejavíť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam.

6. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaný uviedol, že si je vedomý opodstatnenosti žaloby, ale vo svojej finančnej situácii si nemôže dovoliť splatiť úver vo výške 1.691,84 eur. Z aktuálneho príjmu platí hypotekárny úver, úver na bývanie, poplatky za byt. Povinnosť uloženú okresným súdom vo výške 30 eur by finančne zvládol. Dodal, že bol osobne v Prima banke Martin, kde žiadal číslo účtu, na ktoré má splátku zasielať, čo mu bolo zamietnuté.

7. V písomnom stanovisku k vyjadreniu žalovaného žalobca zotrval na svojej argumentácii a doplnil, že žalovaný síce tvrdí skutočnosti týkajúce sa jeho situácie, avšak neuviedol súdu výšku príjmov ani celkových výdavkov. Tvrdenie, že mu bola zamietnutá žiadosť o čiastočné plnenie a oznámenie bankového spojenia na úhradu dlhu, je nepravdivé. Potrebné údaje sú uvedené aj v žalobe.

8. Napokon, v poslednom vyjadrení žalovaný zopakoval svoju argumentáciu a uzavrel, že pracovníčka banky mu oznámila, že môže splácať po 30 eur, ale je to zbytočné, keďže chcú od neho celú sumu naraz.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ostal výrok rozsudku v časti o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.744,65 eur spolu so špecifikovaným príslušenstvom) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

10. Správne síce odvolateľ poukazuje na chybné označenie formy rozsudku obsiahnuté v rámci poučenia (č.l. 77 spisu) okresného súdu - keď namiesto rozsudku pre uznanie je uvedený rozsudok pre zmeškanie - uvedené však nemá žiadny vplyv na možnosť uplatnenia (resp. rozsah) procesných práv a povinností žalobcu. Inými slovami, ide len o zrejmu nesprávnosť (omyl) vzniknutú pri vypracovaní písomného vyhotovenia rozsudku, ktorý je nepochybne rozsudkom pre uznanie a z takéhoto procesného stavu odvolací súd aj vychádzal.

11. Nadväzne je potrebné konštatovať opodstatnenosť aj východiskovej úvahy odvolateľa o prípustnosti odvolania (len) voči časti výroku (rozsudku pre uznanie) týkajúcej sa splatnosti uloženej povinnosti. Z uznania nároku vyplývajúce procesné dôsledky - v podobe obmedzenia prípustnosti odvolania - možno skutočne vzťahovať len na tú časť výroku, ktorá predstavuje uznaný nárok, t.j., ktorá je bezprostredne založená na uznávacom prejave. Takouto časťou výroku je povinnosť žalovaného zaplatiť istinu s príslušenstvom (tu vyplývajú obmedzenia odvolania upravené v § 356 písm. a/ CSP), nie však časť výroku o splatnosti uloženej povinnosti (obdobne ani výrok o trovách konania).

12. S ďalším obsahom odvolacích námietok (po primárnom konštatovaní prípustnosti odvolania) sa však už nemožno stotožniť. Predovšetkým obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nezodpovedá námietka o jeho nepreskúmateľnosti. Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia (bod 4 odôvodnenia okresného súdu) poukázal na tvrdenia žalovaného, že je od 01.05.2018 zamestnaný, zatiaľ na polovičný úväzok, má dohodnutú odmenu 3,40 eur/hodina, pričom ide o pracovný pomer má na dobu neurčitú.

Vlastní jednoizbový byt, v ktorom býva sám. Na kúpu bytu si zobral hypotéku v Slovenskej sporiteľni vo výške 24.000 eur a úver na bývanie vo výške 6.000 eur. Splátka hypotéky je 110 eur mesačne, úveru 40 eur mesačne. Náklady na chod domácnosti sú celkovo vo výške 120 eur. Od 27.10.2017 bol zaregistrovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie až do konca apríla 2018. V súčasnej dobe je schopný splácať dlh splátkami vo výške 30 eur mesačne, výplatný termín má 20. dňa v mesiaci.

13. Následne (bod 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku) okresný súd opísané okolnosti vyhodnotil ako relevantné z pohľadu rozhodovania o splatnosti súdom uloženej povinnosti.

14. Z konštatovaného vyplýva, že okresný súd dostatočným spôsobom vymedzil/opísal východiská zvolenej úpravy splatnosti uloženej povinnosti, následne ich posúdil a svoju úvahu predostrel v odôvodnení rozsudku. Púhy subjektívny nesúhlas žalobcu so závermi okresného súdu pochopiteľne nespôsobuje/nezakladá arbitrárnosť rozsudku.

15. Následne pokiaľ ide o samotný vecný obsah odvolacej argumentácie, žiadne osobitné zvýhodnenie (tobôž „odmena“ ako to účelovo podsúva odvolateľ) na strane žalovaného v dôsledku súdom stanovenej úpravy splatnosti nenastane. Výška určenej splátky totiž bude kopírovať zmluvne dohodnutú splátku, navyše žalovaného postihuje aj platba úroku z omeškania a zásadná hrozba okamžitej splatnosti celého dlhu pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Vo všeobecnosti je síce náležitým tvrdenie žalobcu, že v priebehu súdneho konania dlžník môže preukázať vôľu plniť a znížiť tak svoj dlh, žalovaný však v priebehu celého konania poukazoval na svoju iniciatívu vo vzťahu k pobočke žalobcu, ktorá od neho ale požadovala celú dlžnú sumu. Znevýhodnenie žalobcu teda spočíva vo výpadku (posunutí) platieb (pričom ani k tomu pri ústretovosti pobočky žalobcu nemuselo dôjsť) počas súdneho konania, čo však bude kompenzované v podobe úrokov z omeškania.

16. Je pritom zo strany krajského súdu potrebné zdôrazniť, že žiadna z okolností súdnej veci nenasvedčuje tomu, že by v prípade žalovaného išlo o situáciu dlžníka úmyselne sa vyhýbajúceho plneniu svojho dlhu, práve naopak, z vyjadrenia žalovaného (pojednávanie zo dňa 9.5.2018) vyplýva, že žalovaný prišiel v roku 2017 po 20 rokoch o zamestnanie vodiča prepravnej zdravotnej služby, dovtedy svoje povinnosti (aj voči žalobcovi) riadne plnil, dlh uznal, nenamietal voči jeho výške (z pohľadu inštitútu spotrebiteľskej ochrany, z ktorého pohľadu sú viaceré položky žalobcovho nároku otáznne, nemôžu však byť predmetom tohto odvolacieho konania) a jednoznačne prezentoval svoj záujem na dobrovoľnom splnení dlhu. Za takýchto okolností - v spojení s dôvodmi ustálenými okresným súdom (bod 12 tohto odôvodnenia - je v plnej miere opodstatneným postup súdu prvej inštancie, ktorý žalovanému umožnil splácanie dlžnej sumy v mesačných splátkach.

17. Krajský súd dodáva, že mu dňa 21.09.2018 bolo doručené aj ďalšie vyjadrenie žalobcu, ktoré však už v zmysle § 374 ods. 3 veta druhá CSP ďalej nedoručoval, keďže to nepovažoval za potrebné pre zachovanie práva na spravodlivý proces. Obsahom tohto oznámenia bola len informácia, že žalovaný neuskutočnil ani jednu úhradu na splatenie aspoň časti svojho dlhu.

18. Z iných dôvodov nesprávnosť napadnutého rozhodnutia okresného súdu žalobca nenamietal, odvolací súd preto, súc viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ vo svojom odvolaní vymedzí v lehote zákonom stanovenej na podanie odvolania, napadnutý rozsudok v dotknutej časti potvrdil.

19. Nadväzne, ako zodpovedajúci zásadám rozhodovania - miera úspechu v sporovom súdnom konaní - o trovách konania vyhodnotil ako náležitý i závislý (odvolaním osobitne nenapadnutý) výrok o trovách prvoinštančného konania.

20. Výrok krajského súdu o trovách odvolacieho konania vychádza z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na plný procesný úspech žalovaného v tomto štádiu konania mu odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O konečnej/konkrétnej výške trov (po vyhodnotení uplatnených trov v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.